

Samenwerkingsprotocol

tussen

de Stichting Autoriteit Financiële Markten

en

de Nederlandse Zorgautoriteit

*inzake samenwerking en coördinatie op het gebied van het toezicht, regelgeving, beleid,
overleg en andere taken met een gemeenschappelijk belang*

Samenwerkingsprotocol tussen de Stichting Autoriteit Financiële Markten en de Nederlandse Zorgautoriteit inzake samenwerking en coördinatie op het gebied van het toezicht, regelgeving, beleid, overleg en andere taken met een gemeenschappelijk belang

Ondergetekenden,

gelet op de inwerkingtreding van de Wet marktordening gezondheidszorg (Wmg) per 1 oktober 2006, en de Wet op het financieel toezicht (Wft) en de Wet handhaving consumentenbescherming (Whc) per 1 januari 2007;

gelet op artikel 17 van de Wmg;

Overwegende dat

- de Nederlandse Zorgautoriteit ingevolge de Wmg is belast met onder meer het zorgspecifieke markttoezicht op zorgaanbieders en ziektekostenverzekeraars, waaronder marktontwikkeling en tarief- en prestatieregulering op het terrein van de gezondheidszorg, het toezicht op de rechtmatige uitvoering door de zorgverzekeraars van hetgeen bij of krachtens de Zorgverzekeringswet (Zvw) is geregeld, het toezicht op de rechtmatige en doelmatige uitvoering van de Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten (AWBZ) door de AWBZ-verzekeraars en de zorgkantoren, het toezicht op de informatieverstrekking door of namens ziektekostenverzekeraars en zorgaanbieders aan consumenten en het toezicht op ziektekostenverzekeraars bij de uitvoering van de artikelen 41 tot en met 43 Wmg over verkoop op afstand;
- de Stichting Autoriteit Financiële Markten (AFM) ingevolge de Wft is belast met het gedragstoezicht op aanbieders van financiële producten en adviseurs en bemiddelaars in financiële producten, waaronder ziektekostenverzekeringen;
- om overlap in taakgebied tussen de AFM en de NZa te voorkomen, de ziektekostenverzekeraars als aanbieders in de zin van de Wft zijn vrijgesteld van de transparantiebepalingen in de Wft, zoals de informatieverstrekking aan consumenten, reclame-uitingen en verkoop op afstand, aangezien dergelijke bepalingen in de Wmg zijn opgenomen;

- de AFM op grond van de Wft toezicht houdt op de interne klachtenregeling voor consumenten als onderdeel van de bedrijfsvoering van ziektekostenverzekeraars, en toezicht houdt op de bemiddelaars van ziektekostenverzekeringen;
- de AFM op grond van de Whc is aangewezen als bevoegde autoriteit voor intracommunautaire inbreuken op de wettelijke bepalingen, bedoeld in de onderdelen a en d van de bijlage bij die wet, voorzover de inbreuk betrekking heeft op een financiële dienst of activiteit, alsmede onderdeel c van die bijlage;
- zowel de AFM als de NZa een eigen takenpakket en verantwoordelijkheid heeft met betrekking tot het toezicht op de ziektekostenverzekeraars met het oog op de bescherming van de consument;
- het, gegeven de raakvlakken en de samenhang bij de uitoefening van taken en met het oog op de doeltreffendheid en doelmatigheid van het toezicht en de besluitvorming daarover, nodig is te komen tot een nadere afstemming van de operationele samenwerking waaronder de uitwisseling van informatie en expertise, alsmede het formuleren van beleid;
- uitgangspunten hierbij zijn het bevorderen van een zorgvuldige informatievoorziening door ziektekostenverzekeraars aan consumenten, alsmede het voorkomen van overlap van toezichtsinspanningen, het waar mogelijk voorkomen van onnodige interpretatieverschillen over de transparantienormen in de Wft en de Wmg die hetzelfde of vergelijkbaar zijn, het tot een verantwoord minimum beperken van de belasting voor onder toezicht staande ziektekostenverzekeraars, coördinatie door middel van afstemmingsmechanismen in het operationele toezicht, het bij de uitoefening van toezichtstaken rekening houden met de belangen van de andere toezichthouder en van de onder toezicht staande ziektekostenverzekeraars, het uitwisselen van informatie en waar nodig afstemmen ter zake van (inter)nationaal overleg en (inter)nationale wet- en regelgeving;

zijn het volgende overeengekomen:

Hoofdstuk 1 Inleidende bepalingen

Artikel 1: Definities

In dit protocol wordt verstaan onder:

- a) Wft: de Wet op het financieel toezicht;
- b) Wmg: de Wet marktordening gezondheidszorg;
- c) Whc: de Wet handhaving consumentenbescherming;
- d) Zvw: de Zorgverzekeringswet;
- e) AFM: de Stichting Autoriteit Financiële Markten;
- f) NZa: de Nederlandse Zorgautoriteit, die is ingesteld ingevolge artikel 3, eerste lid, Wmg;
- g) informatie: alle gegevens en inlichtingen die AFM en NZa bij de uitvoering van hun wettelijke taken hebben verkregen van of met betrekking tot individuele ziektekostenverzekeraars;
- h) ziektekostenverzekeraar: een ziektekostenverzekeraar als bedoeld in artikel 1, onder f, Wmg, die tevens is aan te merken als financiële dienstverlener als bedoeld in artikel 1:1 Wft;
- i) adviseur: een adviseur als bedoeld in artikel 1:1 Wft, voorzover deze adviseert over ziektekostenverzekeringen;
- j) bemiddelaar: een bemiddelaar als bedoeld in artikel 1:1 Wft, voorzover deze bemiddelt met betrekking tot ziektekostenverzekeringen;
- k) handhavingsmaatregel: een jegens een ziektekostenverzekeraar te treffen maatregel, inhoudende het geven van een aanwijzing, het opleggen van een last onder dwangsom, het opleggen van een bestuurlijke boete, dan wel, voorzover het de Wmg betreft, de publicatie van de genoemde maatregelen.

Hoofdstuk 2 Toezicht, handhaving en informatie-uitwisseling

Artikel 2: Toezicht en handhaving

1. Voorzover een van beide toezichthouders bij de uitoefening van zijn taken (tevens) een vermoedelijke overtreding constateert van regels waarop de andere toezichthouder toezicht houdt, dan meldt hij dit aan de andere toezichthouder, onder verstrekking van de informatie waaruit de vermoedelijke overtreding blijkt. Is volgens de andere toezichthouder het vermoeden juist dat sprake is van een overtreding van wet- of regelgeving op de naleving waarvan hij toezicht houdt, dan is deze de aangewezen partij om te besluiten of interventie wenselijk of noodzakelijk is.

2. Indien niet direct duidelijk is wie het voortouw dient te nemen in een concrete situatie vindt overleg plaats tussen beide toezichthouders.
3. Indien de NZa respectievelijk de AFM besluit over te gaan tot het treffen van een handhavingsmaatregel, dan doet zij daarvan, gelijktijdig met de bekendmaking aan de ziektekostenverzekeraar van het voornemen of het besluit tot het treffen van een handhavingsmaatregel, schriftelijk mededeling aan de AFM respectievelijk de NZa, indien relevant voor de toezichttaak van de andere toezichthouder.
4. Het bepaalde in het derde lid is van overeenkomstige toepassing bij privaatrechtelijke handhaving door de AFM als bedoeld in artikel 2.5 Whc.
5. De AFM en de NZa informeren elkaar over relevante reguliere en ad-hoc onderzoeken bij ziektekostenverzekeraars. Eventuele wensen van de andere toezichthouder worden meegenomen bij het onderzoek tenzij uitvoering van het onderzoek hiermee voor de ziektekostenverzekeraars niet doelmatiger is. Waar mogelijk en vanuit het oogpunt van doelmatigheid wenselijk, worden onderzoeken gezamenlijk uitgevoerd.
6. Voorzover de NZa bij de uitoefening van haar taken begrippen uitlegt die worden gehanteerd in één van de wettelijke bepalingen bedoeld in de onderdelen a en d van de bijlage bij de Whc, voorzover de inbreuk betrekking heeft op een financiële dienst of activiteit, alsmede onderdeel c van die bijlage, stemt zij die uitleg af met de AFM.

Artikel 3: Uitvraag en uitwisseling van informatie

1. Op de uitwisseling van informatie en de geheimhouding daarvan, zijn de artikelen 1:89 en 1:93, Wft, artikel 93, eerste en derde lid, Zvw alsmede de artikelen 65, 67, 69 en artikel 70, tweede lid, Wmg van toepassing.
2. Onverminderd het bepaalde in artikel 2, eerste lid en met inachtneming van de wettelijke geheimhoudingsbepalingen, verstrekken de AFM en de NZa elkaar wederzijds informatie, voorzover die informatie van belang is voor de uitoefening van de wettelijke taken van de andere toezichthouder.
3. De NZa en de AFM stemmen hun informatiebehoefte vooraf af om de uitvraag bij ziektekostenverzekeraars te stroomlijnen, waarbij zij voorzover mogelijk dezelfde begrippen en definities hanteren.
4. De AFM en de NZa vragen geen informatie op bij ziektekostenverzekeraars indien de benodigde informatie al bij de andere toezichthouder aanwezig is en uitgewisseld kan worden. Daartoe wordt de benodigde informatie in beginsel eerst opgevraagd bij de andere toezichthouder, tenzij duidelijk is dat de andere toezichthouder niet over de benodigde informatie beschikt of deze anderszins niet of niet tijdig kan verstrekken.

Hoofdstuk 3 Beleid en advisering

Artikel 4: Beleid en het uitwisselen van expertise

1. De AFM en de NZa voeren minimaal één keer per jaar of zoveel vaker als daartoe naar het oordeel van de AFM of de NZa behoefte bestaat, overleg over alle aangelegenheden die het samenwerkingsgebied raken, waaronder het beleid, de ontwikkelingen in wet- of regelgeving, en de interpretatie van dezelfde of vergelijkbare normen die in de verschillende toezichtwetten zijn opgenomen. Voorzover nodig, vindt het overleg op bestuurlijk niveau plaats.
2. De AFM en de NZa wisselen expertise uit over zaken die (mede) voor de andere toezichthouder van belang (kan) zijn.

Artikel 5: Advisering

De AFM en de NZa adviseren, op verzoek dan wel op eigen initiatief, waar mogelijk gezamenlijk de minister van Financiën en/of de minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport over aangelegenheden van beleid en wet- en regelgeving, voorzover deze aangelegenheden zowel het toezicht van de AFM als het toezicht van de NZa raken.

Artikel 6: Coördinatie en overleg

1. De AFM en de NZa wijzen elk een coördinator aan, belast met de bevordering van de naleving van dit protocol. Voorzover nodig maken de coördinatoren nadere werkafspraken.
2. Voorzover daartoe naar het oordeel van de AFM of de NZa aanleiding bestaat, vindt overleg plaats op bestuurlijk niveau over de samenwerking of andere aangelegenheden van wederzijds belang. De coördinatoren bereiden het overleg voor.

Artikel 7: Overige samenwerking

1. De AFM en de NZa faciliteren waar mogelijk elkaars contacten met (buitenlandse) toezichthouders en andere relevante organisaties.
2. Indien de AFM verzoeken om wederzijdse bijstand krijgt als bedoeld in verordening 2006/2004 over een gedraging waarvan ook de NZa bevoegd is, verwijst de AFM het verzoek door naar de NZa. De NZa is dan verplicht om toezicht uit te oefenen of handhavingsmaatregelen te nemen ten aanzien van de betrokken gedraging, tenzij sprake is van één van de uitzonderingsgronden als bedoeld in artikel 15 van verordening 2006/2004. Alle gegevens omtrent genomen toezichts- en handhavingsmaatregelen worden aan de Consumentenautoriteit als het verbindingsbureau bekendgemaakt. De NZa treedt in contact met de AFM als sprake is van

bedoelde uitzonderingsgronden en de NZa daardoor aan het verzoek om wederzijdse bijstand niet kan voldoen.

3. De NZa en de AFM werken bij aangelegenheden van wederzijds belang samen bij de afhandeling van klachten en vragen, bijvoorbeeld van consumenten en ziektekostenverzekeraars, over beleid, regelgeving en de resultaten daarvan. Zo nodig dragen zij zorg voor een passende en afgestemde reactie of antwoord op de gestelde vraag.
4. Indien naar het oordeel van de ontvanger een ingediende klacht of vraag mogelijk bij de andere toezichthouder thuishoort, dan treedt de ontvanger onverwijld daarmee in overleg. Indien de conclusie is dat de klacht of de vraag beter door de andere toezichthouder kan worden afgehandeld, dan zorgt de ontvanger onverwijld, dat wil zeggen binnen vijf werkdagen na ontvangst, voor doorzending naar de andere toezichthouder onder gelijktijdige mededeling aan de indiener, een en ander met inachtneming van het bepaalde in de Algemene wet bestuursrecht.

Hoofdstuk 4 Slotbepalingen

Artikel 8: Bekostiging

1. Tussen de AFM en de NZa vinden geen onderlinge verrekeningen plaats voor de bekostiging van de samenwerking op basis van dit protocol.
2. Indien de AFM of de NZa van mening is dat een situatie ontstaat waarin het bepaalde in het eerste lid kennelijk onredelijk is geworden, dan vindt overleg plaats teneinde tot verrekeningsafspraken te komen voor de dekking van kosten die ontstaan wegens werkzaamheden die zij (mede) voor elkaar verrichten bij het toezicht.

Artikel 9: Geschillenregeling

Alle geschillen in verband met dit protocol of afspraken die daarmee samenhangen, worden tussen de AFM en de NZa besproken in een bestuurlijk overleg. Met betrekking tot gevallen die onder de doelstelling van dit protocol vallen en waarin dit protocol niet voorziet, treden de AFM en de NZa in overleg en beslissen zij gezamenlijk, overeenkomstig doel en strekking van dit protocol.

Artikel 10: Naleving en wijziging

1. De NZa en de AFM bespreken en leggen jaarlijks vast of de in dit protocol neergelegde afspraken worden nageleefd.
2. Bestaat naar het oordeel van een van beide toezichthouders de noodzaak tot wijziging van het protocol, dan zullen zij daarover met elkaar in overleg treden.

Artikel 11: Looptijden inwerkingtreding

Dit protocol treedt voor onbepaalde tijd in werking met ingang van 10 september 2007. Dit protocol zal met de toelichting worden gepubliceerd in de Staatscourant.

Aldus overeengekomen en in tweevoud ondertekend te Amsterdam en Utrecht op 10 september 2007.

de Stichting Autoriteit Financiële Markten

De Raad van Bestuur van de
Nederlandse Zorgautoriteit

mr. A.W.H. Docters van Leeuwen
voorzitter

mr. F.H.G. de Grave,
voorzitter

P.M. Koster RA

Toelichting

Algemeen

Per 1 oktober 2006 is de Wet marktordening gezondheidszorg (Wmg) in werking getreden en is de Nederlandse Zorgautoriteit (NZa) opgericht. De NZa is de opvolger van onder meer het College toezicht zorgverzekeringen (CTZ) waarmee de Autoriteit Financiële Markten (AFM) reeds samenwerkte op basis van een convenant. De NZa is belast met toezicht op onder meer ziektekostenverzekeraars, waaronder het toezicht op de informatieverstrekking aan consumenten. Wegens de raakvlakken en samenhang bij de uitoefening van de wettelijke taken van de AFM en de NZa met betrekking tot het toezicht op ziektekostenverzekeraars (die op grond van de Wet op het financieel toezicht (Wft) tevens te kwalificeren zijn als aanbieders van financiële producten), is het geboden dat er onderlinge samenwerkingsafspraken worden gemaakt. Om te voorkomen dat beide toezichthouders bevoegd zijn voor dezelfde gedragingen, zijn ziektekostenverzekeraars vrijgesteld van de Wft voorzover de Wmg ook van toepassing is.

De samenwerkingsafspraken bouwen voort op de samenwerkingsafspraken die bestonden met het CTZ als voorloper van de NZa, uiteraard met dien verstande dat deze afspraken worden aangepast aan het nieuwe wettelijk kader zoals dat per 2007 geldt. Behalve de inwerkingtreding van de Wmg betreft dit ook de inwerkingtreding van de Wft en van de Wet handhaving consumentenbescherming (Whc). Op grond van laatstgenoemde wet zijn de AFM en de NZa aangewezen als bevoegde autoriteit respectievelijk als andere overheidsinstantie.

Dit alles maakt het belang evident om de samenwerking goed te regelen. Het doel van de samenwerking is een effectieve en efficiënte uitvoering van het toezicht zodat de consument op de markt voor ziektekostenverzekeringen zo optimaal mogelijk wordt bediend en het (gedrags)toezicht op ziektekostenverzekeraars wordt gestroomlijnd.

Bij het protocol zijn de volgende uitgangspunten gehanteerd:

- het bevorderen van een zorgvuldige informatievoorziening door ziektekostenverzekeraars aan consumenten;
- het voorkomen van overlap van inspanningen bij het toezicht door de AFM en de NZa;
- de beperking van de administratieve belasting voor ziektekostenverzekeraars tot een verantwoord minimum;
- het voorkomen van informatieverzoeken van de AFM en de NZa aan ziektekostenverzekeraars, wanneer de ene toezichthouder deze informatie al heeft en deze bruikbaar is voor de uitvoering van de toezichtstaak van de ander.

Artikelsgewijze toelichting*Artikel 2*

Komt de NZa op basis van de beoordeling van door haar verkregen informatie tot de conclusie dat vermoedelijk (mede) bij of krachtens de Wft gestelde regels zijn overtreden, dan meldt de NZa dit aan de AFM. Andersom geldt, dat indien de AFM bij de uitvoering van het toezicht informatie verkrijgt die duidt op mogelijke overtreding van door de NZa te handhaven regels, zij de NZa daarvan op de hoogte stelt.

Indien niet direct duidelijk is welke van beide toezichthouders bevoegd is, vindt overleg plaats en wordt alsdan afgestemd welke toezichthouder aan zet is. Verder wordt geregeld dat, indien relevant voor de andere toezichthouder, er informatie wordt uitgewisseld die van belang is voor de te treffen handhavingsmaatregelen. Dat dit ook geldt indien de AFM gebruikmaakt van de privaatrechtelijke handhavingsmogelijkheden die zij heeft op grond van de Whc, wordt tot uitdrukking gebracht in het derde lid. Beide toezichthouders informeren elkaar over te verrichten onderzoeken, en voeren deze waar mogelijk en doelmatig eventueel samen uit.

Onder dit artikel valt ook mogelijke samenloop bij het uitoefenen van toezicht of de inzet van handhavingsmaatregelen bij gedragingen door ziektekostenverzekeraars waarop zowel de Wmg als de Whc zien. De AFM handelt over intracommunautaire inbreuken op de wettelijke bepalingen, bedoeld in de onderdelen a en d van de bijlage bij de Whc, voorzover de intracommunautaire inbreuk betrekking heeft op een financiële dienst of activiteit. Verder handelt de AFM over intracommunautaire inbreuken op de wettelijke bepalingen bedoeld in onderdeel c van de bijlage op de Whc. Samenloop tussen de Wmg en de Whc kan bijvoorbeeld aan de orde zijn bij gedragingen in Nederland van buitenlandse ziektekostenverzekeraars die strijdig zijn met wettelijke bepalingen over misleidende reclames of verkoop op afstand. De AFM en de NZa zorgen ervoor dat wordt opgetreden op een wijze die voor de consument zo effectief mogelijk is.

Verder stemt de NZa de uitleg van bepaalde begrippen af met de AFM. Dit gaat bijvoorbeeld over misleidende reclame of de verkoop op afstand.

Artikel 3

In artikel 3 staan de afspraken over de informatie-uitwisseling en onderzoek. Uitgangspunt daarbij is dat de administratieve lasten voor de ziektekostenverzekeraars zo beperkt mogelijk worden gehouden door stroomlijning van het toezicht. Informatie wordt in beginsel pas bij een ziektekostenverzekeraar opgevraagd wanneer duidelijk is dat de andere toezichthouder niet reeds over deze informatie beschikt of deze anderszins niet (tijdig) kan verstrekken. Dit is ook in overeenstemming met artikel 17, tweede lid, Wmg. In de toepasselijke wetten zijn de grondslagen voor de informatie-uitwisseling en de geheimhouding van die informatie geregeld (zie de artikelen 1:89 en 1:93 Wft, artikel 93, eerste en derde lid, Zvw en de artikelen 65, 67, 69 en 70, tweede lid, Wmg). In artikel 70 Wmg, tweede lid, is opgenomen dat de NZa op verzoek gegevens verstrekt aan onder meer de AFM.

Artikel 4

Gelet op de samenwerking bij het toezicht, ligt het voor de hand dat de AFM en de NZa overleg voeren over beleidsmatige en juridische aangelegenheden die daarbij in algemene zin van belang zijn. Daaronder valt met name het normenkader, de handhaving en de interpretatie van wettelijke normen zoals misleiding. Overleg vindt ook plaats over de consequenties van nieuwe wet- en regelgeving (die het toezicht van beide toezichthouders raakt), en waarover de AFM en de NZa de verantwoordelijke ministeries adviseren. Zo nodig vindt bestuurlijk overleg plaats.

Verder regelt dit artikel het uitwisselen van expertise; beide toezichthouders zijn deskundig op verschillende terreinen en kunnen elkaar versterken en ondersteunen door expertise uit te wisselen. Zo kan de NZa profiteren van de kennis die bij de AFM beschikbaar is op het gebied van verkoop op afstand en kan de AFM expertise met betrekking tot ziektekostenverzekeraars betrekken van de NZa.

Artikel 5

Dit artikel hangt samen met artikel 4. Voorzover het in het kader van beleidsmatige of juridische aangelegenheden van gemeenschappelijk belang nodig is de beleidsverantwoordelijke minister(s) te adviseren, treden de AFM en de NZa daarbij waar mogelijk gezamenlijk op. Op die manier wordt eenduidige advisering, met gebruikmaking van de wederzijdse deskundigheid en ervaring met betrekking tot het toezicht, gewaarborgd. Deze bepaling sluit overigens niet uit dat de AFM en de NZa in hun gezamenlijke advisering blijk geven van een onderling verschil van opvatting.

Artikel 6

Dit artikel gaat onder meer over de aanwijzing van coördinatoren en de afspraken rondom het voeren van (bestuurlijk) overleg. Bij de uitvoering van het protocol wordt een belangrijke rol toegedicht aan de coördinator die bij de AFM en de NZa wordt aangewezen. Zij houden regulier contact en zijn verantwoordelijk voor de naleving van dit protocol en maken daarover zo nodig nadere werkafspraken. Deze verantwoordelijkheid omvat vooral het zorgen voor een goed werkproces, voor tijdigheid bij de vereiste afspraken, één aanspreekpunt en aanjaagfunctie waar nodig. De coördinator heeft tot taak om eventuele bijzonderheden bij de uitvoering van het protocol tijdig te signaleren bij het bevoegd gezag en oplossingen daarbij aan te dragen.

Artikel 7

In dit artikel staan de overige samenwerkingsafspraken. De eerste afspraak regelt dat de AFM en de NZa elkaar waar mogelijk faciliteren bij contacten met (buitenlandse) toezichthouders en andere relevante organisaties. De tweede afspraak heeft betrekking op verzoeken om wederzijdse rechtsbijstand in het kader van Verordening 2006/2004. Aangezien de artikelen 4:2 en 4:5 van de Wet handhaving consumentenbescherming slechts een bevoegdheidsafbakening regelt tussen de NZa en de Consumentenautoriteit, dient een soortgelijke bepaling ook in dit protocol te worden opgenomen. De derde en vierde afspraak gaat over vragen of klachten die bij de AFM en de NZa binnenkomen en die een onderling afgestemd antwoord vragen dan wel door het andere bestuursorgaan behandeld dient te worden.

Artikel 8

De samenwerking geschiedt met gesloten beurzen. Wanneer er onredelijke situaties ontstaan, dan vindt overleg plaats om tot verrekeningsafspraken te komen.

Artikel 9

Bij de regeling omtrent geschillen over dit protocol of afspraken die daarmee samenhangen, gaan de AFM en de NZa er vanuit dat zij er onderling (kunnen) uitkomen. Er is niet voorzien in situaties dat dit niet het geval is. Geschillen zullen worden besproken in een bestuurlijk overleg. Betreft het een kwestie waarin dit protocol niet voorziet, maar die wel onder de doelstelling van het protocol valt, dan wordt gezamenlijk besloten over de toepassing van het protocol met betrekking tot de voorliggende kwestie.

Artikel 10

Dit artikel regelt dat de AFM en de NZa ieder jaar bespreken en vastleggen of de afspraken in het protocol goed worden nageleefd. Daarbij spreekt het voor zich dat als de bevindingen daartoe aanleiding geven de NZa en de AFM het volgende jaar de nodige actie ondernemen.